

Gode Nyheter

Fargebok for Barn

Seks måneder etter sendte Gud engelen Gabriel til en by i Galilea som het Nasaret, til en jomfru som var trolovet med en mann som het Josef, av Davids ætt. Og jomfruens navn var Maria. Og han kom inn til henne og sa: Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!

Men hun ble forskrekket over det han sa, og undret seg på hva slags hilsen dette kunne være. Og engelen sa til henne: Vær ikke redd, Maria, for du har funnet nåde hos Gud! Og se, du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Han skal være stor og kalles den Høyestes Sønn, og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone, og han skal være konge over Jakobs ætt i all evighet, og det skal ikke være ende på hans kongedømme.

(Lukas 1:26-33)

Men Maria sa: Se, jeg er Herrens tjenerinne; må det skje med meg som du har sagt! Og engelen drog bort fra henne.

(Lukas 1:38)

Også Josef drog opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids by, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som var med barn.

Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde. Og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke rom for dem i herberget.

(Lukas 2:4-7)

Det var noen hyrder der på stedet; de holdt nattevakt over buskapen sin under åpen himmel. Da stod en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem, og de ble meget redde.

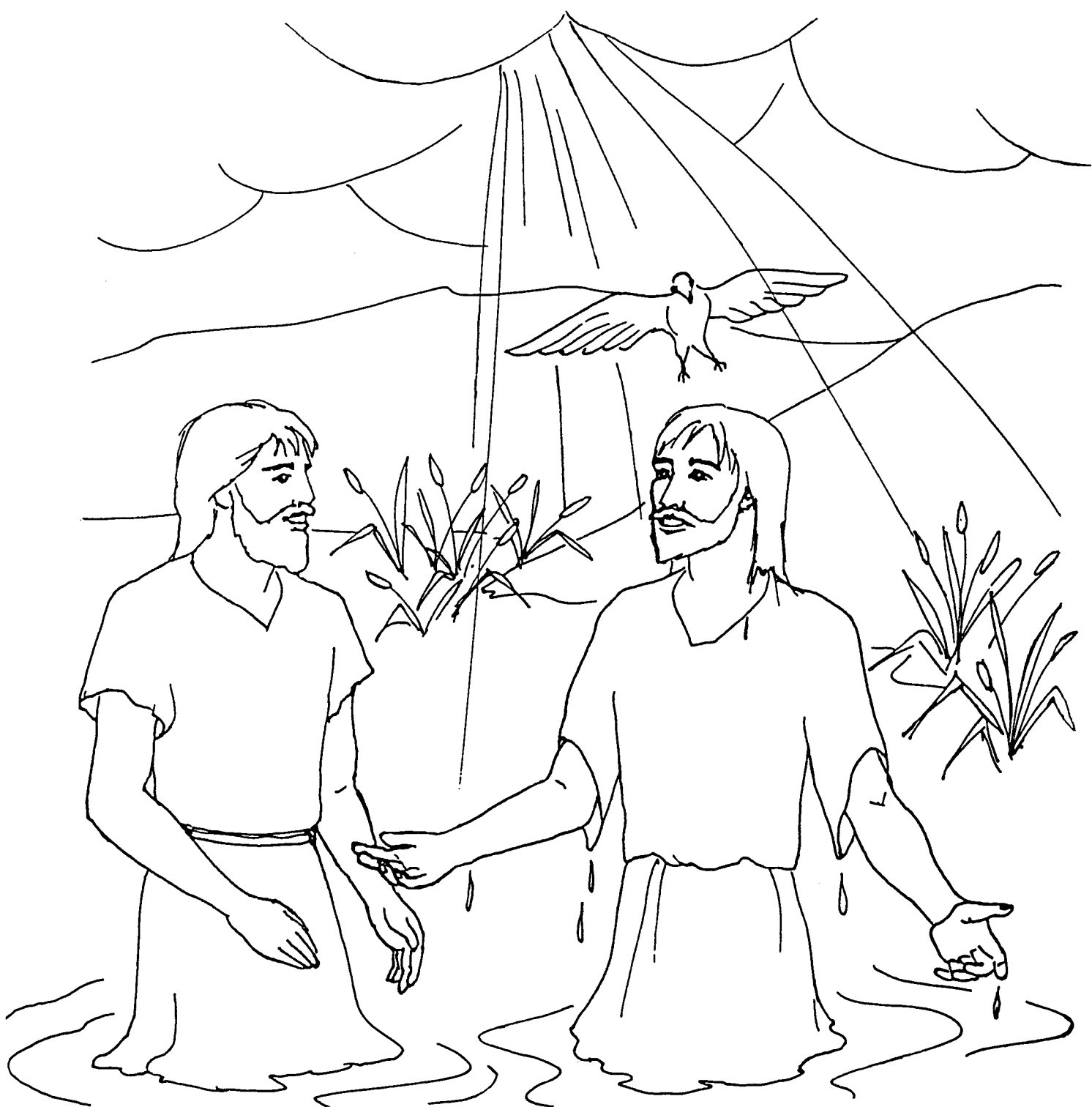
Men engelen sa til dem: Vær ikke redde! For se, jeg forkynner dere en stor glede, som skal bli hele folket til del: I dag er det født dere en frelser, som er Kristus, Herren – i Davids by. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.

Og med ett var det en himmelsk hærs-kare sammen med engelen, og de lovet Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker som Gud har behag i!

(Lukas 2:8-14)

Men barnet vokste og ble sterkt; han ble fylt av visdom, og Guds velbehag var over ham. (Lukas 2:40)

Slik stod Johannes døperen fram i ødemarken. Han forkynte en dåp til omvendelse og tilgivelse for syndene. Og hele Judea-landet og alle i Jerusalem drog ut til ham. De bekjente syndene sine og ble døpt av ham i elven Jordan.

Johannes gikk i klær av kamelhår og hadde et lærbelte om livet, og han spiste gresshopper og vill honning. Han forkynte og sa: Etter meg kommer han som er sterkere enn jeg: Jeg er ikke engang verdig til å bøye meg ned og løse skoremmen hans! Jeg døper dere med vann, men han skal døpe dere med Den Hellige Ånd.

På den tiden kom Jesus fra Nasaret i Galilea og ble døpt av Johannes i Jordan. Og straks han steg opp av vannet, så han himmelen åpne seg og Ånden komme ned over ham som en due. Og det kom en røst fra himmelen: Du er min Sønn, som jeg elsker. I deg har jeg funnet behag!

(Markus 1:4-11)

Jesus gikk så opp i fjellet. Han kalte til seg dem han selv ville, og de kom til ham. Han valgte ut tolv som skulle være sammen med ham, og som han ville sende ut for å forkynne og ha makt til å drive ut onde ånder. (Markus 3:13-15)

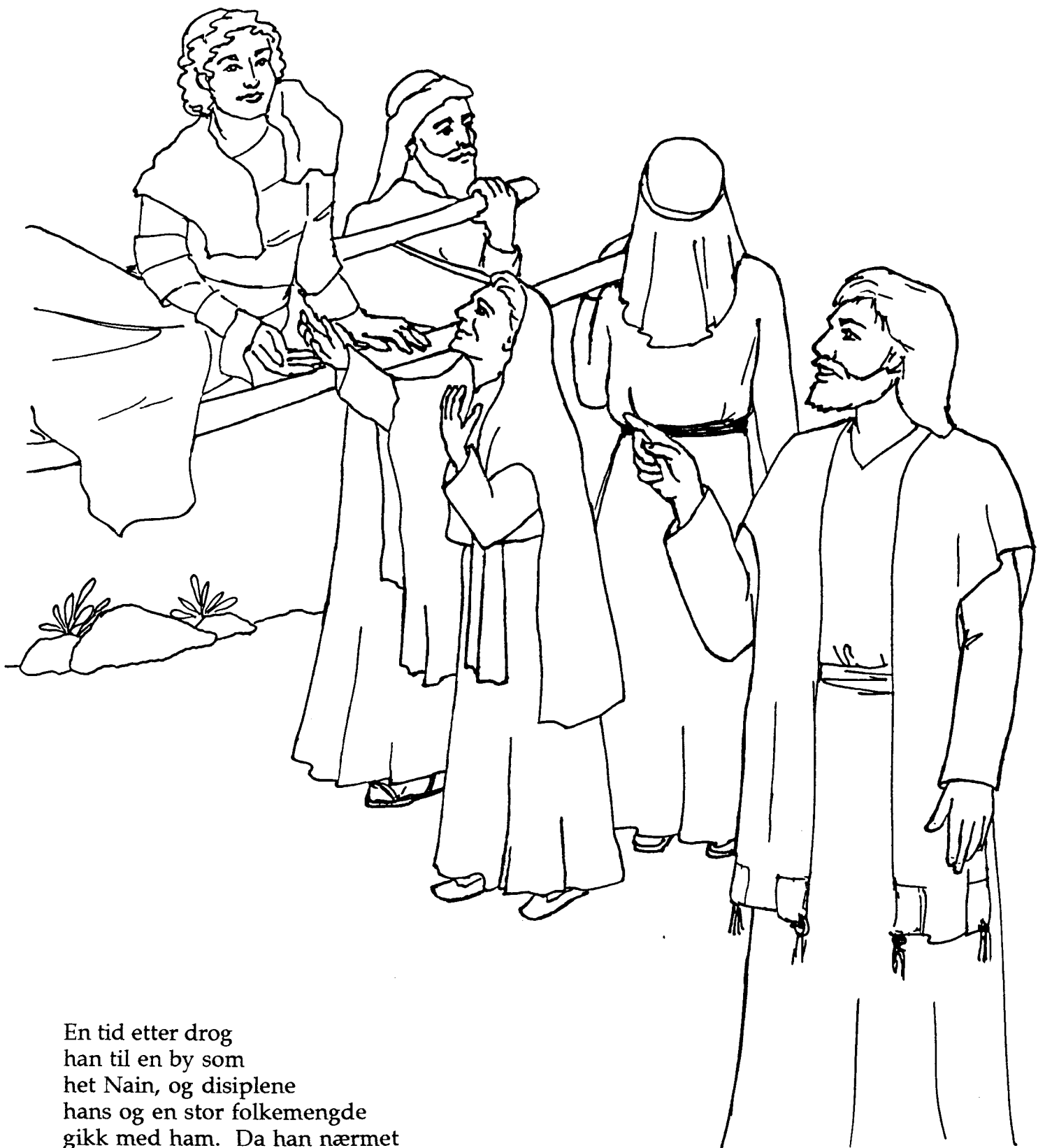

Blant fariseerne var det en mann som het Nikodemus. Han var en av jødernes rådsherrer. Han kom til Jesus om natten og sa til ham: Rabbi, vi vet at du er en lærer som er kommet fra Gud; for ingen kan gjøre disse tegnene som du gjør, uten at Gud er med ham.

Jesus svarte og sa til ham: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Ingen kan se Guds rike uten at han blir født på ny. Nikodemus sier til ham: Hvordan kan et menneske som er gammelt, bli født? Han kan vel ikke for annen gang komme inn i sin mors liv og bli født? Jesus svarte: Sannelig, sannelig sier jeg deg: Ingen kan komme inn i Guds rike uten at han blir født av vann og Ånd. Det som er født av kjødet, er kjød; og det som er født av Ånden, er ånd.

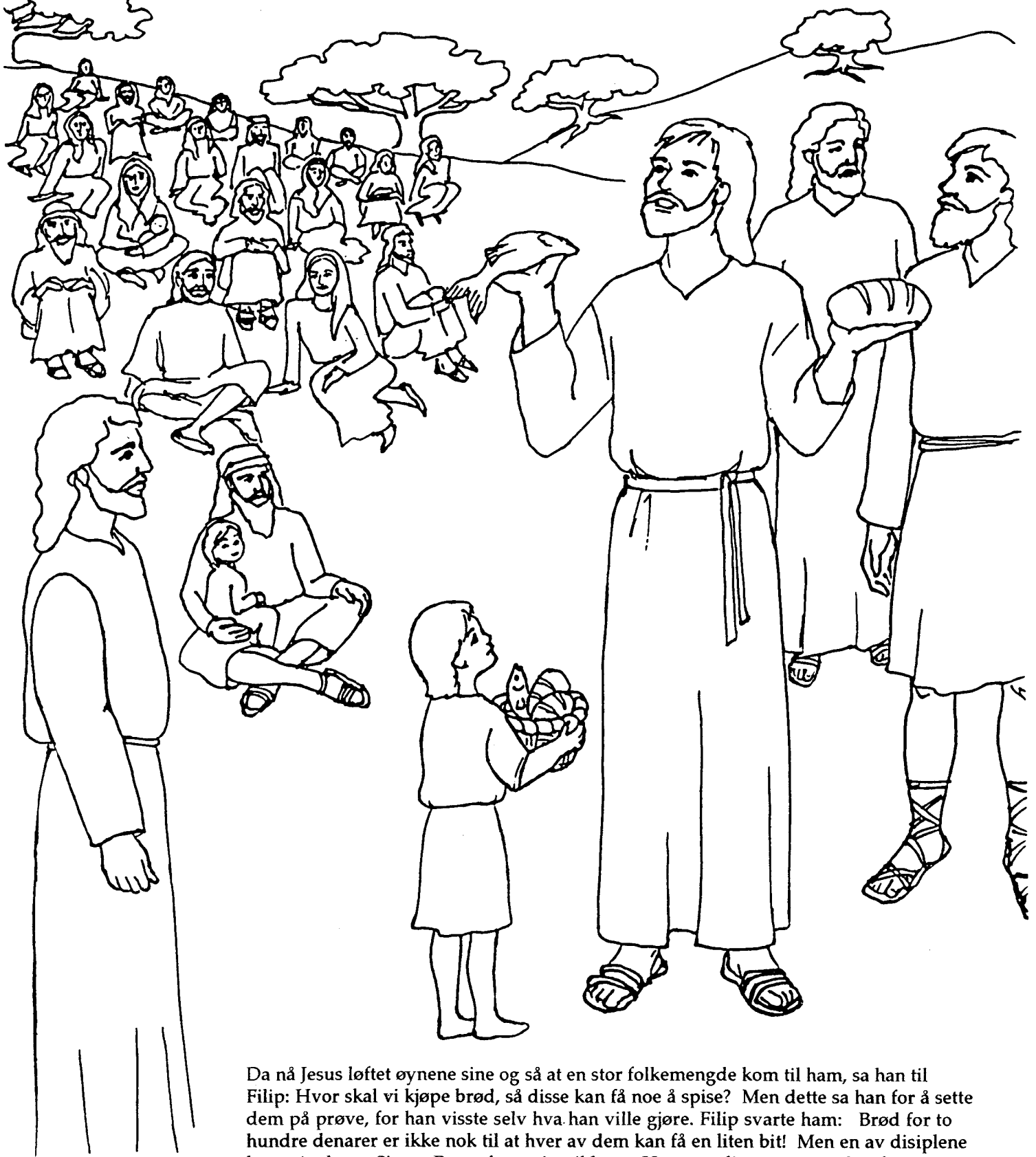
(Johannes 3:1-6)

En tid etter drog han til en by som het Nain, og disiplene hans og en stor folkemengde gikk med ham. Da han nærmet seg byporten, se, da ble en død båret ut. Han var sin mors eneste sønn, og hun var enke. Og mye folk fra byen var med henne. Da Herren så henne, fikk han medynk med henne og sa til henne: Gråt ikke! Han gikk så fram og rørte ved båret, og de som bar, stanset. Han sa: Unge mann, jeg sier deg: Stå opp! Og den døde satte seg opp og begynte å tale, og Jesus gav ham til hans mor. Da ble alle grepet av frykt, og de priste Gud og sa: En stor profet er stått fram iblant oss! og: Gud har gjestet sitt folk!

(Lukas 7:11-16)

Da nå Jesus løftet øynene sine og så at en stor folkemengde kom til ham, sa han til Filip: Hvor skal vi kjøpe brød, så disse kan få noe å spise? Men dette sa han for å sette dem på prøve, for han visste selv hva han ville gjøre. Filip svarte ham: Brød for to hundre denarer er ikke nok til at hver av dem kan få en liten bit! Men en av disiplene hans, Andreas, Simon Peters bror, sier til ham: Her er en liten gutt som har fem byggbrød og to småfisker; men hva er det til så mange? Jesus sa: Få folket til å sette seg ned! Det var mye gress på det stedet. Mennene satte seg ned; tallet på dem var omkring fem tusen.

Så tok Jesus brødene, takket, og delte dem ut til dem som satt der. Likeså delte han ut av fiskene, så mye de ville ha. Da de var blitt mette, sier han til disiplene sine: Sank sammen stykkene som er til overs, så ikke noe går til spille! De sanket da sammen, og fylte tolv korger med stykker av de fem byggbrødene som var blitt til overs etter dem som hadde spist.

Da folket så det tegnet han gjorde, sa de: Dette er i sannhet profeten som skulle komme til verden!

(Johannes 6:5-14)

Da det ble kveld, gikk disiplene hans ned til sjøen. De steg ut i en båt og ville dra over sjøen til Kapernaum. Men det var alt blitt mørkt, og Jesus var ikke kommet til dem. Sjøen var opprørt, for det blåste en kraftig vind. Da de var kommet tjue til tretti stadier fra land, ser de Jesus gå på sjøen og komme ganske nær båten, og de ble redde. Men han sier til dem: Det er meg, vær ikke redde! De lot han komme opp i båten, og straks kom båten til landet de var på vei til.

(Johannes 6:16-21)

Og de bar små barn til ham, for at han skulle røre ved dem, men disiplene skjente på dem. Da Jesus så det, ble han harm og sa til dem: La de små barna komme til meg, hindre dem ikke, for Guds rike hører slike til! Sannelig sier jeg dere: Den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, skal slett ikke komme inn i det! Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. (Markus 10:13-16)

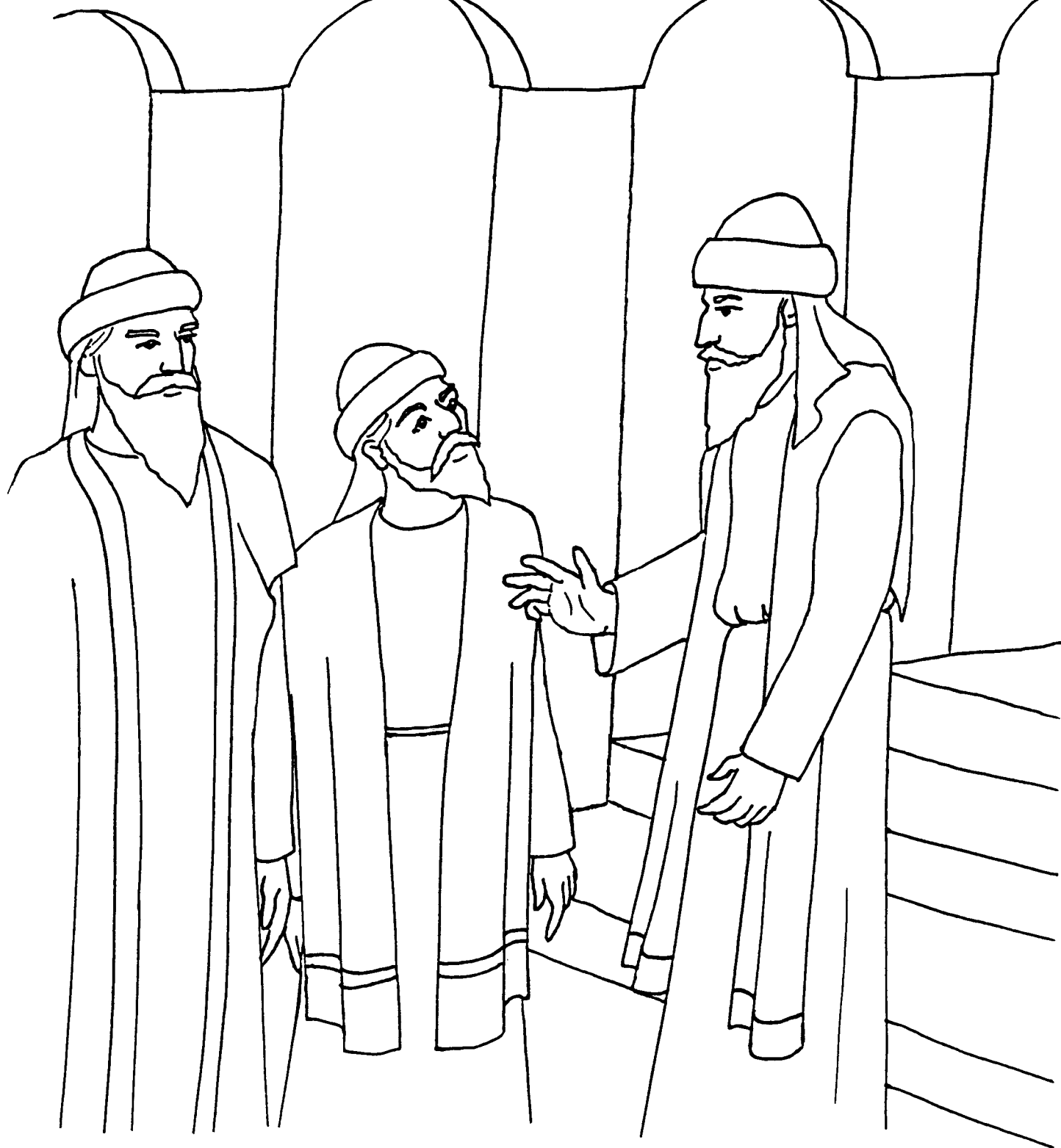

Jeg er den gode hyrden; den gode hyrden setter livet sitt til for sauene.

(Johannes 10:11)

Mine sauer hører min røst, og jeg kjenner dem, og de følger meg. Og jeg gir dem evig liv, og de skal aldri i evighet gå fortapt, og ingen skal få rive dem ut av min hånd!

(Johannes 10:27-28)

Da kalte yppersteprestene og fariseerne sammen Det høye råd, og sa: Hva skal vi gjøre? For denne mannen gjør mange tegn. Lar vi ham drive på slik, kommer alle til å tro på ham, og så kommer romerne og tar både det hellige stedet vårt og folket vårt. Men en av dem, Kaifas, som var yppersteprest det året, sa til dem: Dere forstår ingen ting, heller ikke tenker dere på at det er bedre for dere at ett menneske dør for folket, enn at hele folket går til grunne!

Dette sa han ikke av seg selv, men som yppersteprest det året profeterte han at Jesus skulle dø for folket, og ikke bare for folket, men også for å samle til ett de Guds barn som er spredt omkring.

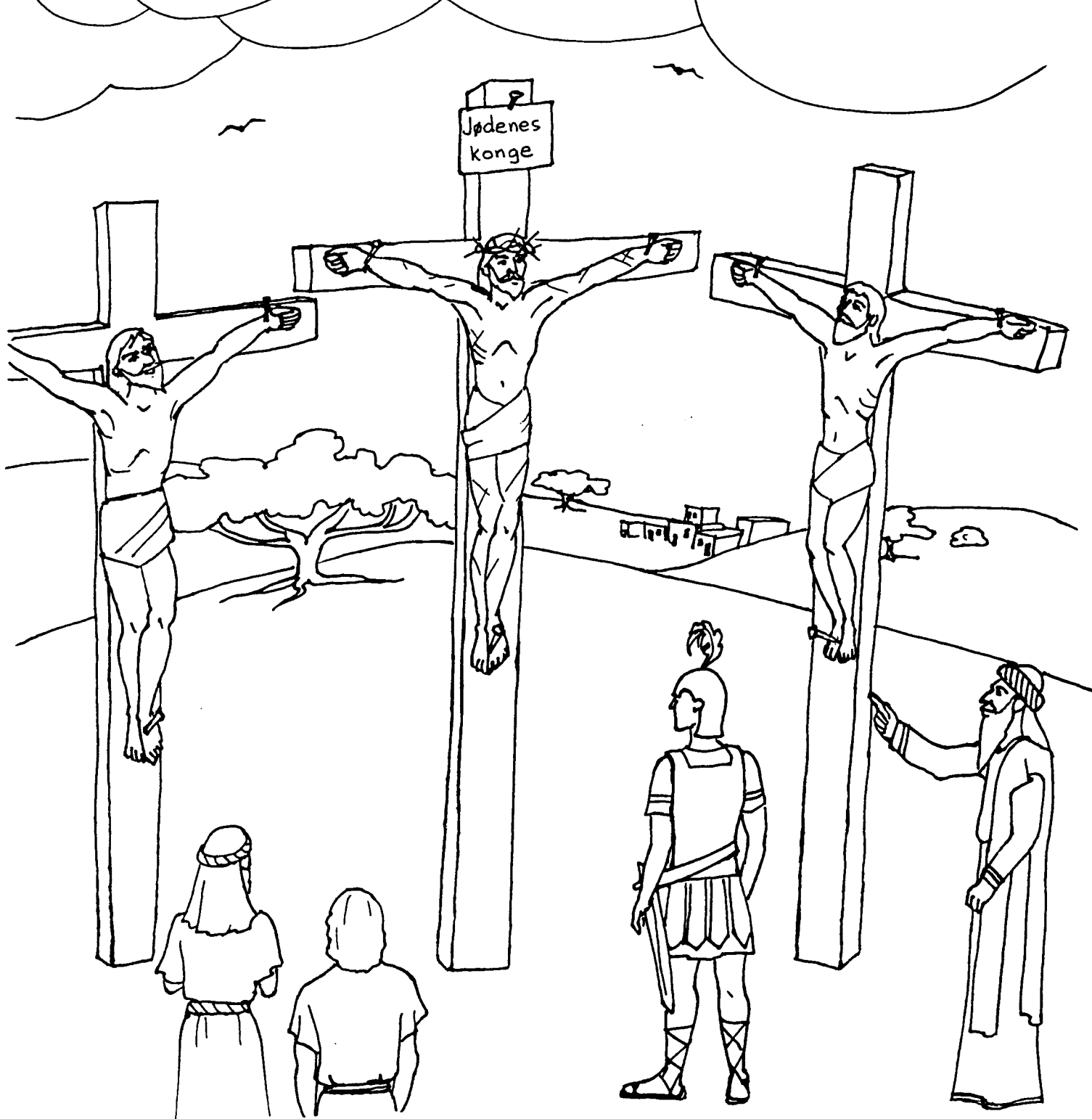
Fra den dagen la de planer om å drepe ham.

(Johannes 11:47-53)

Da det var blitt kveld, satt han til bords med de tolv. Mens de spiste, sa han: Sannelig sier jeg dere: En av dere kommer til å forråde meg! De ble da meget sorgfulle, og den ene etter den andre sa til ham: Det er vel ikke jeg, Herre? Men han svarte og sa: Den som dyppet hånden i fatet sammen med meg, han kommer til å forråde meg.

(Matteus 26:20-23)

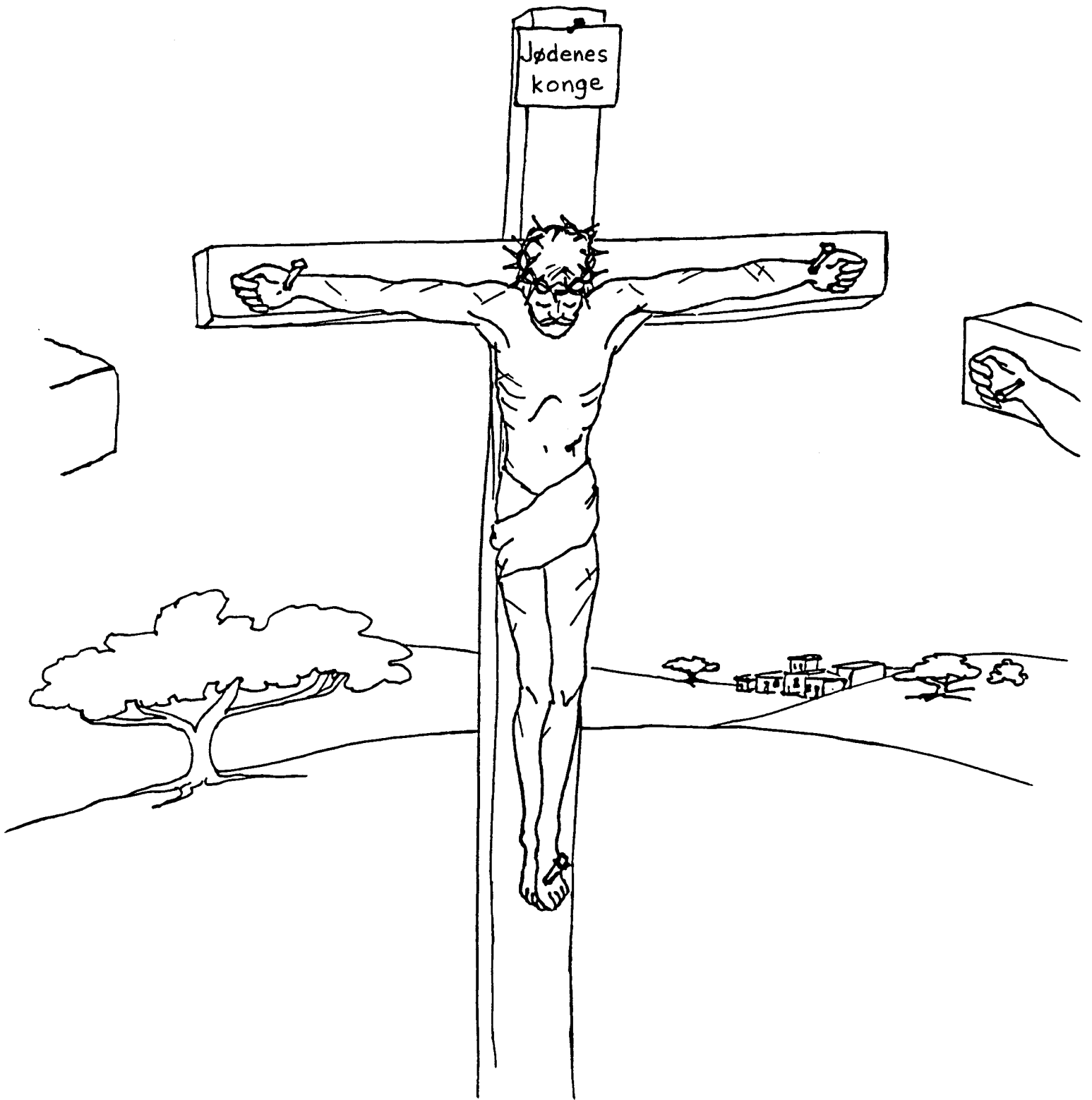
Men også to andre, to forbrytere, ble ført av sted for å bli henrettet sammen med ham. Og da de kom til det stedet som ble kalt Hodeskallen, korsfestet de ham der sammen med forbryterne, den ene på høyre, den andre på venstre side.

(Lukas 23:32-33)

En av forbryterne som hang der, spottet ham og sa: Er det ikke så at du er Messias? Frels da deg selv og oss! Men den andre tok til orde og irectesatte ham og sa: Frykter du ikke engang for Gud, du som er under den samme dommen? Vi har fått en rettferdig dom, for vi får det vi fortjener etter våre gjerninger; men han har ikke gjort noe galt. Og han sa: Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike! Og Jesus sa til ham: Sannelig sier jeg deg: I dag skal du være med meg i paradiset!

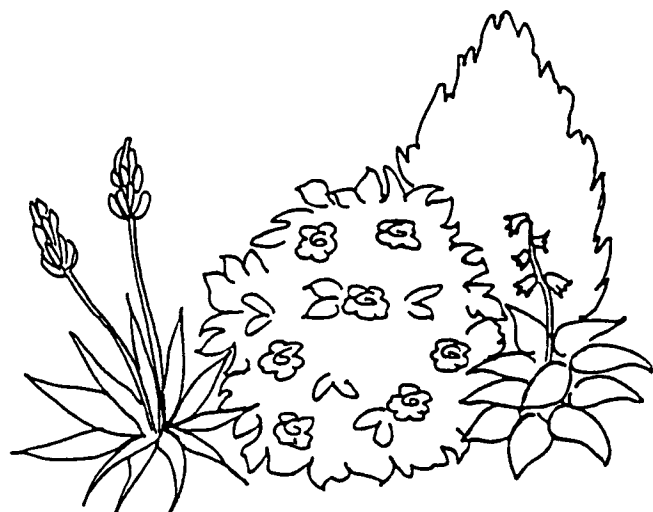
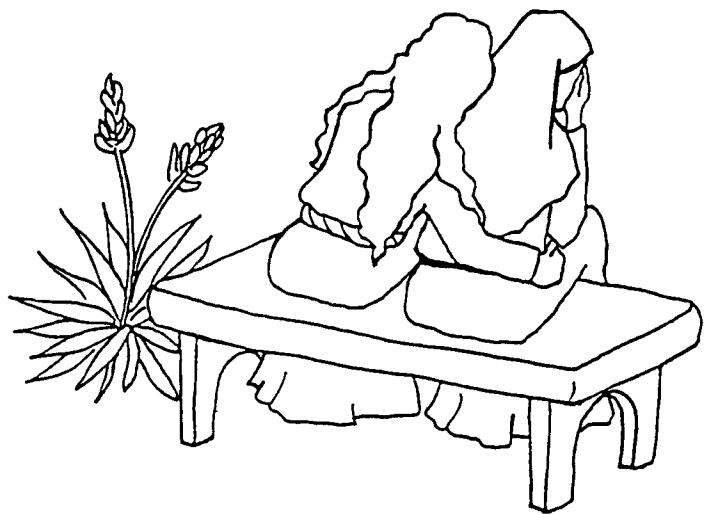
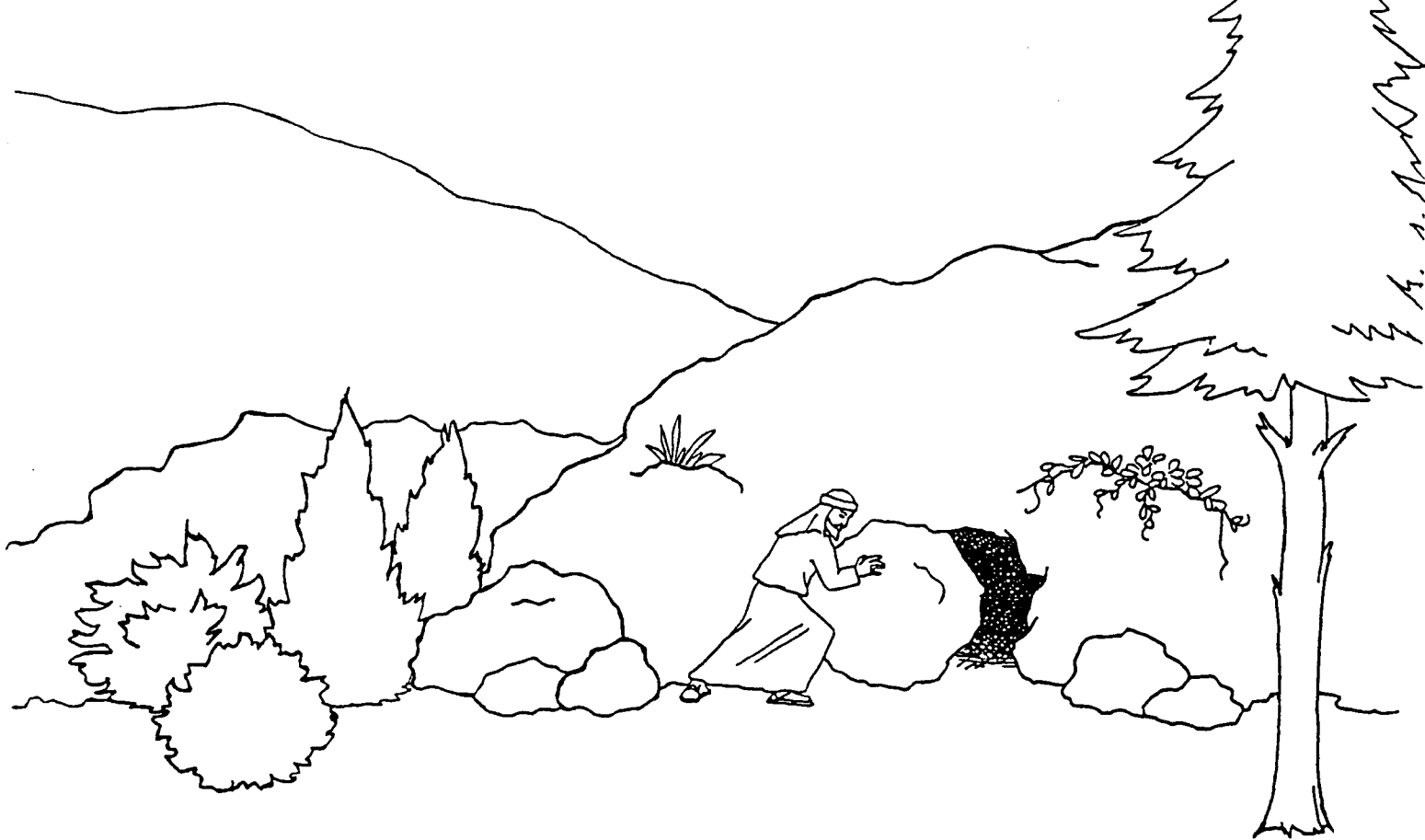
(Lukas 23:39-43)

Det var nå omkring den sjette timen, og det kom et mørke over hele landet, som varte like til den niende timen, for solen ble mørk. Og forhenget i templet revnet etter midten. Og Jesus ropte med høy røst og sa: Far, i dine hender overgir jeg min ånd! Da han hadde sagt dette, utåndet han.

Men da høvedsmannen så det som hendte, gav han Gud ære og sa: Sannelig, denne mannen var rettferdig!
(Lukas 23:44-47)

Men da det ble kveld, kom en rik mann som het Josef og var fra Arimatea. Han var også blitt en disippel av Jesus. Han gikk til Pilatus og bad om Jesu legeme. Da befalte Pilatus at de skulle gi det til ham. Josef tok legemet og svøpte det i rent lin og la det i den nye graven sin, som han hadde hogd ut i berget. Så veltet han en stor stein for inngangen til graven, og gikk bort. Men Maria Magdalena og den andre Maria ble sittende der rett imot graven.

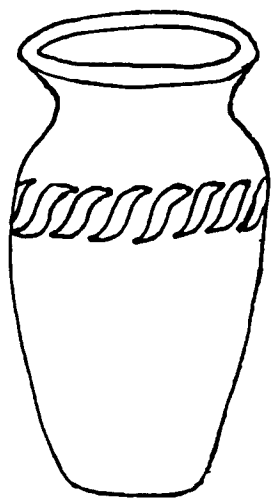
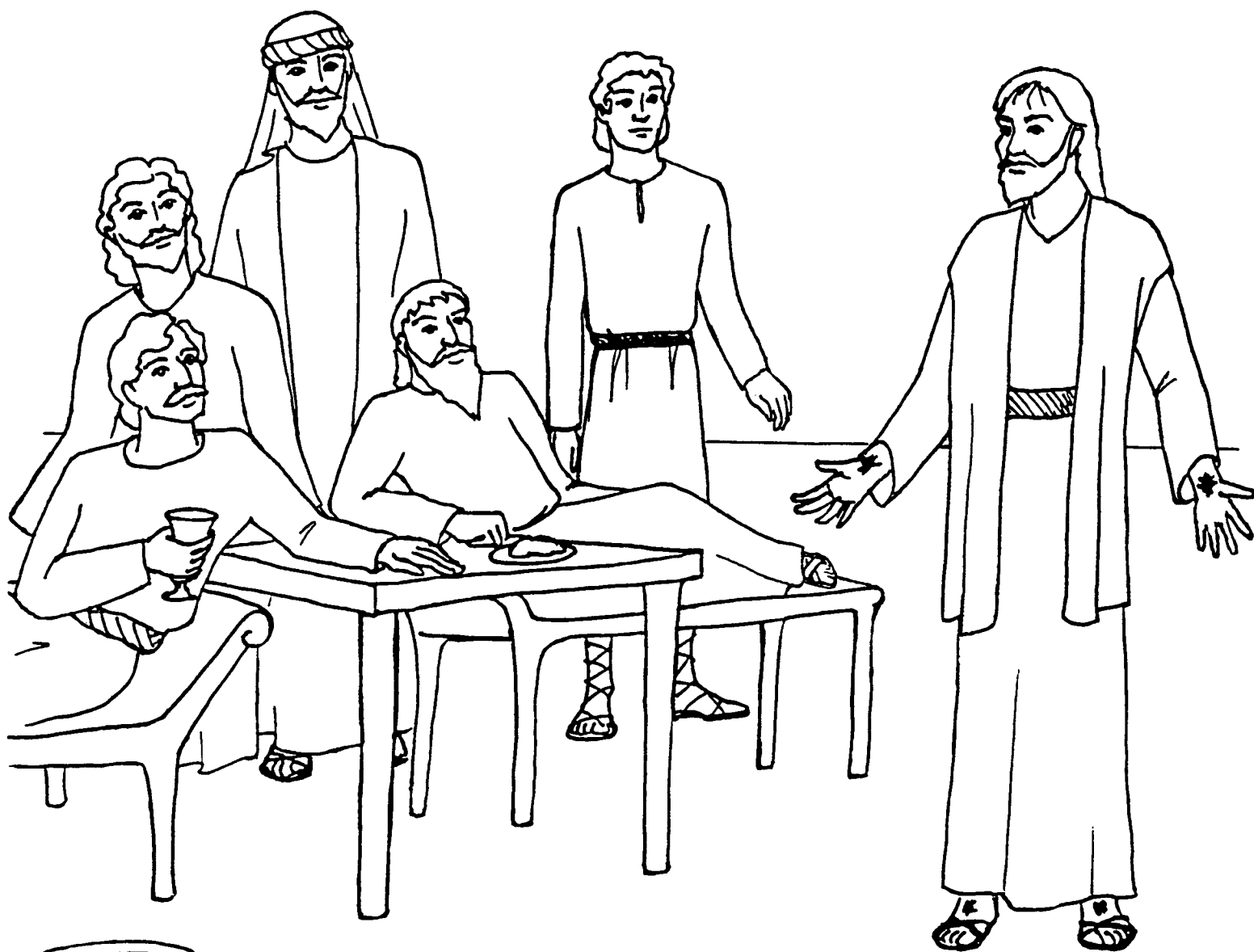
(Matteus 27:57-61)

Men den første dag i uken, tidlig om morgenen, kom de til graven med de velluktende urtene som de hadde gjort i stand. Da fant de steinen veltet fra graven. Men da de kom inn, fant de ikke Herren Jesu legeme. Mens de stod rådville over dette, se, da stod to menn hos dem, kledd i skinnende klær. De ble forskrekket og bøyde ansiktene mot jorden. Da sa mennene til dem: Hvorfor leter dere etter den levende blant de døde? Han er ikke her, han er stått opp! Husk på hvordan han talte til dere mens han enda var i Galilea, da han sa at Menneskesønnen måtte bli overgitt i syndige menneskers hender, bli korsfestet, og stå opp den tredje dagen.

Da husket de det han hadde sagt.

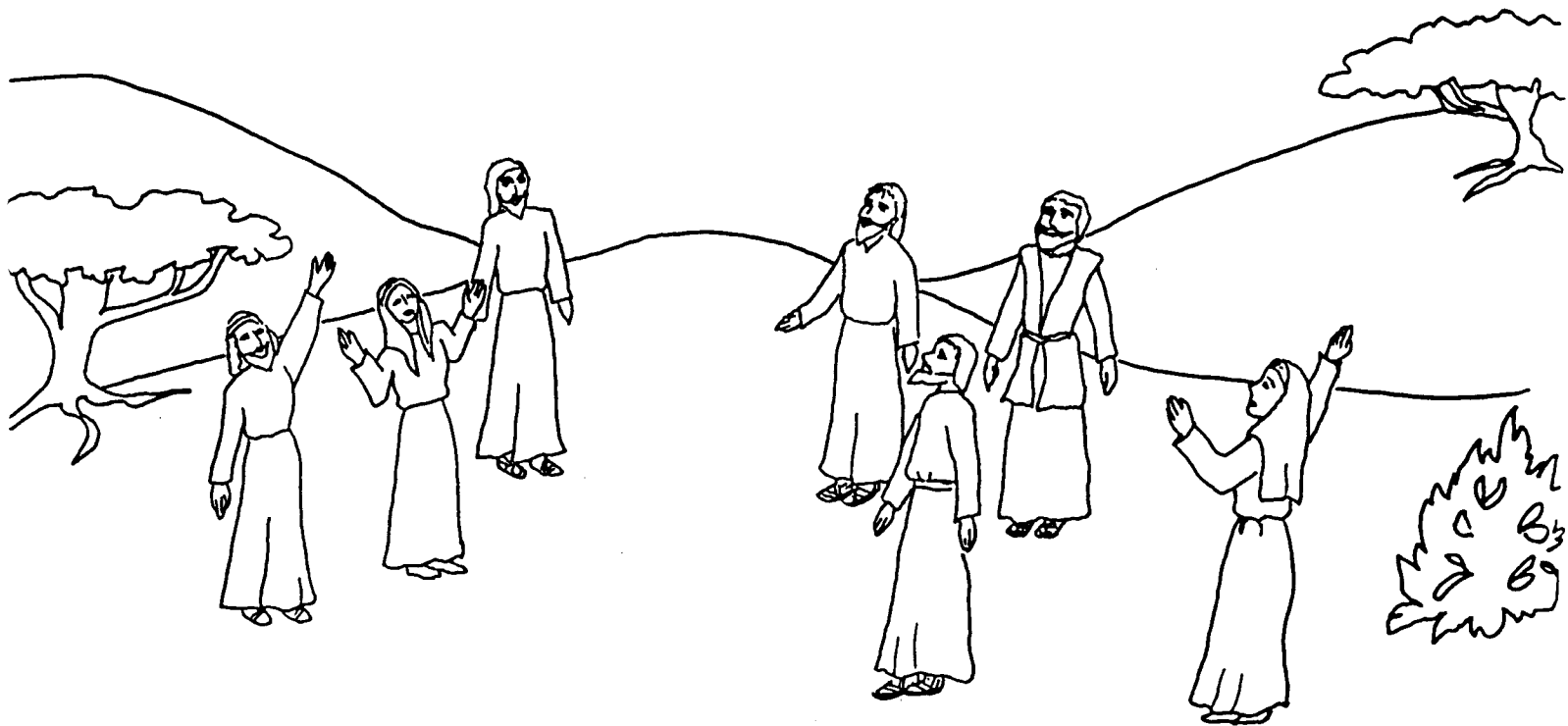
(Lukas 24:1-8)

De tok av sted i samme stund og vendte tilbake til Jerusalem. Og de fant de elleve og dem som var med dem, samlet der. De sa: Sannelig, Herren er stått opp! Han har vist seg for Simon. De to fortalte hva som hadde hendt på veien, og hvordan de hadde kjent ham igjen da han brøt brødet.

Mens de talte om dette, stod han selv midt iblant dem og sa til dem: Fred være med dere! Men de ble forskrekket og redde og trodde det var en ånd de så. Han sa til dem: Hvorfor er dere så forskrekket? Og hvorfor stiger tvilende tanker opp i deres hjerter? Se på hendene og føttene mine, at det er meg! Rør ved meg og se, for en ånd har da ikke kjøtt og ben slik dere ser at jeg har! Og da han hadde sagt dette, viste han dem hendene og føttene sine.

(Lukas 24:33-40)

Og han sa til dem: Slik står det skrevet, at Messias skal lide, og stå opp fra de døde tredje dagen, og at i hans navn skal omvendelse og tilgivelse for syndene bli forkynt for alle folkeslag – fra Jerusalem av. Dere er vitner om dette. (Lukas 24:46-48)

Så førte han dem ut mot Betania, og han løftet sine hender og velsignet dem. Og mens han velsignet dem, skiltes han fra dem og ble tatt opp til himmelen.

(Lukas 24:50-51)

For så høyt elsket Gud verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. For Gud sendte ikke Sønnen til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved ham.

Den som tror på ham, blir ikke dømt; men den som ikke tror, er alt dømt, fordi han ikke har trodd på Guds enbårne Sønnns navn.

(Johannes 3:16-18)

Dersom vi sier at vi ikke har synd, så bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. Dersom vi bekjenner syndene våre, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.

(I Johannesbrev 1:8-9)

Jesus sier til ham: Jeg er veien, sannheten og livet; ingen kommer til Faderen uten ved meg!

(Johannes 14:6)

Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile! Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, så skal dere finne hvile for deres sjeler. For mitt åk er tjenlig, og min byrde er lett!

(Matteus 11:28)

Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene sine, tegn som ikke er nedskrevet i denne boken. Men disse er nedskrevet for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.

(Johannes 20:30-31)

Jeg er Alfa og Omega, den første og den siste, begynnelsen og enden.
(Åpenbaringsboken 22:13)

Hvis denne bønne uttrykker hva ditt hjerte ønsker, så be den, og Jesus Kristus vil komme inn i ditt liv som Han har lovet å gjøre:

"Herre Jesus, jeg vet at jeg er en synder og at jeg trenger deg i livet mitt. Takk for at du døde på korset og tok bort mine synder. Takk for at du tilgir synd og gir meg evig liv. Jeg ber deg om å komme inn i mitt liv og bli min Frelser og Herre og led meg videre, i Jesu navn. Amen."

Navn _____

Dato _____

Illustrasjoner: Linda Riddell

Utgitt Av: Little Palm Press
P.O. Box 541215
Merritt Island, Florida
32954-1215

Norwegian

